

Motion till riksdagen

1987/88:Jo531

av Mats O Karlsson m. fl. (s)

om det eventuella värdet av djurförsök

Den officiella djurförsökspolitiken i Sverige är att djurförsöken skall minskas till vad som är absolut oundgängligt ur vetenskaplig synvinkel och att alternativa metoder till djurförsök skall uppmuntras och stödjas. Denna politik är emellertid långt ifrån förverkligad.

En viktig anledning till att djurförsöken inte har kunnat minskas till vad som är oundgängligt ur vetenskaplig synvinkel är, att man inte vet var denna gräns går. Dels vet man för litet om vad djurförsöken är värda, när det gäller att förutsäga effekter på människor, dels vet man för litet om vad in vitro-metoderna är värda. Denna osäkerhet leder till att man använder så många metoder som möjligt, fast det kanske egentligen inte är vetenskapligt motiverat.

Det skulle behöva sättas igång en ordentlig forskning på att steg för steg utvärdera både olika djurförsöksmetoder och in vitro-metoder. Det gäller i första hand metoder inom farmakologi och toxikologi.

En liten ansats finns på privat initiativ i det s. k. MEIC-projektet (Multi Center Evaluation of In Vitro Cytotoxicity) som drivs av Skandinaviska celltoxikologiska sällskapet, och som bl. a. Nordiska samfundets stiftelse för vetenskaplig forskning utan djurförsök ger ekonomiskt stöd till. Med de små pengar en ideell stiftelse har till förfogande kan det emellertid inte bli någon riktig skjuts i detta projekt, och det tar längre tid än det skulle behöva göra. Projektet är ju också begränsat till akuta toxicitetstester, och det skulle behövas en rad andra projekt för att utvärdera olika metoder.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av vetenskaplig utvärdering av djurförsöken och de alternativa metoderna till djurförsök.

Stockholm den 26 januari 1988

Mats O Karlsson (s)

Christer Nilsson (s)

Lennart Holmsten (s)